

Rozprávka o srnke

Kde bolo, tam bolo, bola raz jedna starenka. Bývala v lese. V íese bývali aj zvieratká. Bola tuhá zima. Raz starenka ide domov a vidí, že na ceste leží srnka a jojká.

— Joj, joj! Bolí ma noha.

— Ukáž mi, ktorá noha ťa bolí.

— Aú, bolí!

— Máš zlomenú nohu, pomôžem ti.

Starenka zodvihne srnku a nesie ju domov. Zvieratá kráčajú za ňou.

— Neboj sa, srnka, — povedal zajac.

— Starenka ťa vylieči, — povedala veverička.

— Obviažem ti zlomenú nohu. Dám ti aj dobré sladké teplé mlieko.

Starenka srnku nakrmlila a o niekoľko dní už stála na vlastných nohách. Môže chodiť, už ju noha nebolí.

Prišla jar. Tráva je zelená, kvitnú jarné kvietky a ich vôňu cítiť zďaleka.

Krásne rozkvitli aj ovocné stromy.

— Poď sem, moja! Už máš zdravú nohu. môžeš ísť do lesa. Čakajú ťa kamaráti!

Starenka pustí srnku cez bránu. Srnka sa rozbehne do lesa, ale sa ešte obráti a povie: _

— Ďakujem ti, starenka! Dovidenia!

— Dovidenia, moja, — kýva starenka šťastnej srnke.

Zvieratá zbadali, že srnka je už zdravá a je zasa s nimi v lese. Povedali jej:

— Víťaj, srnka!

A zvieratká sa veselo rozbehli po lese.

